

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2347

гр. София, 04.03.2013 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20
състав**, в закрито заседание на 04.03.2013 г. в следния състав:
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Светлана Димитрова

като разгледа дело номер **2003** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс/АПК/ във връзка с чл.124 ал.1 от Закона за държавния служител /ЗДСл./.

Образувано е по жалба, вх. № 5343/25.02.2013 на съда, на А. А. И., от [населено място], чрез упълномощен процесуален представител адв. С. К. от САК срещу заповед от 11.02.2013г. издадена от Държавен фонд „Земеделие,, с която е прекратено служебното правоотношение на оспорващата. С административната преписка е приложена Заповед № 74 от дата 07.02.2013г., издадена от изпълнителния директор на Държавен фонд”Земеделие”, на която е отбелязано, че на 11.02.2013г. е връчена при отказ на жалбоподателката.

С тази заповед, на основание чл.107,ал.2 от Закона за държавния служител във връзка чл.18,чл.19 чл.20 и чл.21 от Наредбата за условията и реда за атестиране на служителите в държавната администрация и получена оценка 5 „Неприемливо изпълнение,, отразено в формуляра за оценка на индивидуалното изпълнение на длъжността, е прекратено едностранно, без предизвестие служебното правоотношение с жалбоподателката, считано от 12.02.2013г.

Съдът след като се запозна със изложеното в обстоятелствената част на жалбата приема, че оплакванията на оспорващата И. са насочени именно към приложената с преписката заповед № 74 от 07.02.2013г. и по отношение на този административен акт се твърди незаконосъобразност и се иска неговата отмяна.

От съда се иска и да възстанови А. И. на заеманата преди уволнението длъжност, на основание чл.122 ал.1 от Закона за държавния служител.

С жалбата е съединен иск с правно основание чл. 121, ал. 1, т. 3 вр.чл.104,ал.1 ЗДСл за заплащане на обезщетение, в размер на brutното месечно възнаграждение на жалбоподателката ,за целия период, през който оспорващата не е била на служба в резултат на уволнението.

По така направените искания съдът приема следното:

На първо място, съгласно чл.104,ал.1,изр.3 от ЗДСл, brutната заплата за определяне на обезщетението е в размер на определената brutна заплата на служителя към датата на признаването на уволнението за незаконосъобразно или на неявяването му да заеме службата. Следователно, до влизане в сила на съдебното решение, с което уволнението е признато за незаконосъобразно е невъзможно определянето на размера на обезщетението. Предвид изложеното и на основание чл.210 ал.2 от ГПК вр.чл.144 АПК следва производството в частта за претендираното обезщетение за времето, през което жалбоподателя е останал без работа в следствие на незаконно уволнение да бъде разделено в отделно производство.

На следващо място направеното от оспорващата искане за възстановяване на заеманата от нея преди уволнението длъжност е процесуално недопустимо. Съгласно разпоредбата на чл. 122, ал. 1 ЗДСл при отменяне на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение от органа по назначаването или от съда държавният служител се възстановява на предишната длъжност, ако се яви в съответната администрация в двуседмичен срок от влизането в сила на административния акт или на съдебното решение. Следователно, правото на жалбоподателката И. да иска възстановяване на заеманата длъжност е последица от евентуалната отмяна на оспорената заповед и настъпва при осъществяване на предвидените в ЗДСл предпоставки. Тъй като адресат на искането за възстановяване е административният орган, а не съда, то не може да бъде разглеждано в настоящето производство. Искането следва да бъде оставено без разглеждане, а производството по делото следва да бъде прекратено в тази част.

По настоящото дело следва да бъде даден ход на направеното оспорване законосъобразността на издадената от изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие" заповед № 74 /07.02.2013г. Заверено копие от административната преписка е приложено по делото, с писмо изх.№ 02-6500/2013г. от 22.02.2013г. на ДФ "Земеделие", с което жалбата е изпратена до съда.

Жалбата е редовна и допустима и следва делото да се насрочи в открито съдебно заседание.

Мотивиран така , съдът

О П Р Е Д Е Л И:

РАЗДЕЛЯ производството по адм. д. № 2003/2013 г. по описа на Административен съд София-град, образувано по жалбата , вх. № 5343/25.02.2013 на АССГ, на А. А. И. от [населено място], чрез упълномощен процесуален представител адв. С. К. / Адвокатско дружество М. М. и съдружници/ срещу заповед № 74 от 07.02.2013г. издадена от изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ от това по предявения иск за обезщетение с правно основание чл. 121, ал. 1, т. 3 от ЗДСл.

ПОСТАНОВЯВА по настоящото дело да продължи разглеждането на направеното оспорване от А. А. И. на заповед № 74 от 07.02.2013г., издадена от изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, с която на основание чл.107,ал.2 от Закона за държавния служител е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателката, считано от 12.02.2013г.

РАЗПОРЕЖДА да се изготвят служебно заверени преписи от книгата по делото,

които да се докладват на председателя на Административен съд София-град за образуване на ново съдебно производство по иска за обезщетение.

ОСТАВЯ без разглеждане искането на А. А. И. от [населено място], за възстановяването и на заеманата преди уволнението длъжност, като ПРЕКРАТЯВА производството по делото в тази част.

КОНСТИТУИРА като страни в настоящото производство:

Жалбоподател :А. А. И. ,от [населено място], [улица],вх. Б,ет.5,ап.51 и със съдебен адрес за призоваване и съобщения посочен в жалбата : [населено място], [улица], вход 1,ет.4 чрез адвокатско дружество „М. М. и съдружници” .

Ответник: ИД на Държавен фонд „Земеделие” с адрес за призоваване и съобщения посочен в списъка по чл.152 ал.3 АПК /л.5 от делото/

НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание на 03.04.2013г.от 13.30 ч. за когато да се призоват страните и СГП.

Указва на жалбоподателя, на основание чл.163,ал.3 АПК вр.чл.154 ал.1 от ГПК, че носи доказателствената тежест за установяване съществуването на фактите и обстоятелствата,посочени в жалбата, от които черпи благоприятни правни последици.

Указва на основание чл.170,ал.1 от АПК на административния орган задължението да установи съществуването на фактическите основания,посочени в обжалвания акт и спазването на законовите изисквания при издаването му.

Определението подлежи на обжалване в частта, с която е оставена без разглеждане жалба, вх. № 5343/25.02.2013г. на АССГ и е прекратено производството по делото пред Върховния административен съд в 7 дневен срок от съобщаването му на страните .

В останалата част определението не подлежи на обжалване.

Преписи да се изпратят на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: